

Lex Cornelia in fin. de Vulg. & pup. text. in leg. Qui decem. §. Si cum mihi, in finalib. ver. infra, de solution. text. in §. Minor. Instit. de adopt. text. in leg. Si sponsalibus, §. 1. de Jure dor. text. notabilis, qui non solet allegari, in leg. Hæredes. §. An ea stipulatio. ibi: Quia talis stipulatio per l. 12. tab. non dividitur, nec potest. ff. Fam. err. text. formalis & expressus in leg. 2. §. fin. ff. de Usufruct. earum rerum quæ usu consum. tenet Glossa ordinaria & ibi communis opinio in leg. Gallus. §. Si ejus in gloss. fin. in fin. de lib. & posthum. Glos. notabilis & ibi DD. in leg. 3. in gloss. 1. ff. Pro socio, tradit Bart. in leg. Si is qui pro emptore 9. column. num. 21. & latius Jas. ibi, num. 211. Bartol. in leg. Eandem. ff. de Duobus reis, 1. column. & ibi Angel. & Imol. Bart. in leg. Sub conditione, de solut. Ergo virtute illius legis non potest transferri prædicta possessio in successorem majoratus infantem vel furiosum, vel aliàs inhabilem à natura.

Sed his non obstantibus, teneo contrarium, imò, quòd etiam si successor majoratus sit infans, furiosus, vel mente captus, vel surdus & mutus à natura, transeat in eum illa civilissima possessio, & habeat locum illa lex & ejus dispositio: (d) Primò, quia considero quòd ista acquisitio possessionis non fit nec inducitur à lege mediante aliquo actu exercendo in infantis persona vel furiosi, sed provenit & transfertur ipso jure à lege: unde in his, quæ sunt juris, lex potest disponere sine medio alicujus actus vel fictionis, nulla habita consideratione ad habilitatem personæ, ut supra dixi, & conclusi: unde jura superiora in contrarium adducta loquuntur quando aliquis actus deberet exerceri per infantem vel furiosum, & probat bonus text. juncta communi sententia in leg. Cum pater. §. Surdo, de Legat. 2. ubi surdo & mutuo & inhabili quæritur legatum & onus ejus. Secundò pro ista mea sententia & conclusione facit text. in leg. Quamvis. §. Infans. ff. de Acquirend. posses. cum simili, ubi disponitur, quòd infans vel furiosus mediante tutore vel curatore potest quærere possessionem, quia suppletur judicium infantis vel furiosi per eos: ergo à fortiori, mediante lege possit eis quæri possessio, & suppleri judicium. Tertio facit text. in leg. Si servo furioso. ff. de Usucap. text. in leg. 1. §. Item

acquirimus. ff. de Acquir. posses. ubi habetur, quòd infans vel furiosus possunt acquirere possessionem, & usucapere vel præscribere mediante servo proprio: ergo à fortiori mediante lege. Quartò pro ista sententia & conclusione facit text. notabilis in proposito in leg. Jubemus, in fin. Cod. de Emancip. liber. ubi emancipatio & ejus effectus, quia est juris, potest fieri per patrem, & acquiritur filio infanti & omnino carenti intellectu & consensu, ex sola dispositione illius legis: ergo eodem modo acquiritur possessio & ejus effectus in casu nostro, ex dispositione hujus legis Tauri. Quintò facit subtile fundamentum; nam licet additio hæreditatis & ejus acquisitio requirat animi declarationem verbo vel facto, ut in leg. Pro hærede, & in leg. Gerit. & quasi per totum. ff. de Acquirend. hæred. tamen in casibus, in quibus hæreditas & ejus dominium ipso jure acquiruntur ex potentia suitatis, vel alias, quæritur etiam infanti & furioso: text. est notabilis & expressus in leg. Antifius. §. fin. ff. de Acquir. hæred. & ibi notat Bald. Aretin. Ang. & communiter alii DD. & illum ad hoc summè notat Jas. in leg. Ex facto. ff. de Vulgar. & pupil. 12. column. num. 36. text. in leg. fin. §. Sin autem perpetuus, Cod. de Curat. furios. & ibi notat Bart. Bald. Salycet. & communiter DD. text. in leg. Lucius. ff. de Jure fisci, text. in leg. Qui duos. §. Cum in bello. ff. de Reb. dub. tenet notabiliter Bart. in leg. Venire præterito 6. column. num. 18. versic. 3. reg. ff. de Acquirend. hæred. & ibi communiter Modern. idem Bartol. in leg. Si infanti, 4. column. n. 10. Cod. de Jure deliber. & ibi Alexand. & communiter DD. facit etiam text. singularis & unicus in suo casu secundum Paul. & Modern. ibi, in leg. Si infanti, Cod. de Jure deliber. ubi habetur, quòd si hæreditas est delata alicui infanti, & talis infans decedat hæreditate non adita, illa hæreditas & plenum dominium ejus censetur ipso jure quæsitum infanti, & transmittitur & quæritur postea ipsi patri superstiti ex beneficio illius legis: ergo eodem modo dicamus in nostro casu, quòd ex dispositione hujus legis Tauri quæritur possessio ista civilissima successori majoratus, etiam infanti vel furioso. Sextò, pro hac mea sententia & conclusione facit: quia dignitas regalis, ducatus, vel cujuscumque majora-

(d) Prout in specie tenet Gregor. in leg. 7. part. 5. glos. 1. in fin. Tiraquell. in tract. le Mort. saisit le vif. declarat. 16. 2. part. num. 3. & latius in declarat. 17. Molin. lib. 3. de Primogenit. cap. 12. num. 24. Matienz. latè in dict. leg. 8. titul. 7. lib. 5. gloss. 1. num. 25. inducens ad hujus sententiæ comprobationem, leg. 3. in princip. ff. de Acquir. posses. noviterque intelligens Mier. in tract. Majoratus 3. part. quest. 2. num. 4. ad fin. ubi hanc possessionem ei qui est in utero competere docet in num. 5. & per totam quest.

ratus, & ipsa jurisdicção, quæ defertur jure successionis, transit etiam in infantes, vel furiosos, vel omninò inhabiles, licet administratio non possit per eos exerceri, sed per tutorem, curatorem, vel coadjutorem: text. est in cap. Grandi, de Supplen. neglig. pralat. lib. 6. & ibi communis opinio: facit etiam bonus text. in leg. 1. & 2. Cod. de Tutoribus vel Curatoribus illustrium vel clarissimarum personarum, & ibi notat Albert. Angel. de Perus. & communiter DD. text. in cap. 1. §. 1. versic. Personam. Per quos fiat investitura, in usi Feudor. & istam doctrinam & conclusionem tenet Bald. in cap. Cum vicesimum annum de offic. Delegat. 1. column. num. 5. tenet etiam notabiliter Angel. de Perus. in leg. Cum prætor. §. Non autem. ff. de Judic. num. 2. & ibi Paul. de Castr. & ante eos Alberic. Ergo mediante prædicta lege transeat hodiè possessio & effectus ejus in successorem majoratus etiam infantem, & furiosum, per nostram legem; cum sit jus pertinens & annexum in rebus majoratus, & ejus successioni & dignitati.

Imò quod magis est, non solum in hæredem vel successorem potest per legem induci quòd transeat possessio, sed etiam in hæreditatem jacentem: ita probat text. singularis & subtilis in leg. Captram. ff. de Usucap. ubi patet, quòd hæreditas jacens potest complere usucapionem vel præscriptionem cæptam per defunctum, quod quidem non posset procedere nisi mediante possessione quæ sit continuata in hæreditate jacente: Facit text. in leg. Gerit. ff. de Acquir. hæred. ubi dicit, quòd talis possessio transit in hæreditatem jacentem: & ibi notat & declarat Paul. 2. col. & alii DD. Sed veritas est, quòd in hæreditatem jacentem nulla vera nec propria transit possessio, etiam quoad usucapionem, vel præscriptionem: sed in illo casu specialissimo, necessitatis causa, ne quotidie interpelletur usucapio vel præscriptio, introductum est, quòd mediante titulo & possessione defuncti hæreditas jacens possit complere illam sine aliqua possessione: ita tenet & declarat Angel. Paul. de Castr. Joan. de Imol. & communiter DD. in dict. leg. Captram. ff. de Usucap. tenet etiam & declarat Paul. de Castr. & alii DD. in leg. Numquam. §. Vacuum, eod. titul. Secundò pro ista parte, quòd per legem vel statutum possit fieri quòd in hæreditatem jacentem transeat ipso jure possessio, facit text. notabilis in leg. Hæreditas in multis. ff. de Acquir. rerum domin. ubi dicit, quòd illud quod non requirit exercitium alicujus facti, potest transire in hæreditatem jacentem, aliud verò non: sed possessio, jus, & effectus ejus potest per legem ipso jure transferri sine exercitio alicujus actus vel facti, ut

suprà dixi & conclusi: Ergo bene poterit virtute legis transferri possessio in hæreditatem jacentem, sicut transit Dominium, & obligatio, & cætera jura: & in specie reperio quòd ita notabiliter tenet & determinat Philipp. Dec. in consiliis suis 4. volum. cons. 467. qui bene loquitur.

Præterea circa istam legem quæro de nova & subtili quæstione: Si illa possessio, quæ transfertur ex dispositione illius legis, sit illamet & eadem possessio quæ erat penes defunctum, vel sit alia nova & realiter distincta possessio? Constat enim, quòd in casu quo post mortem defuncti hæres vel successor universalis apprehendit possessionem, illa est nova & realiter distincta possessio, & non vetus vel antiqua quæ erat penes defunctum: ita probat textus expressus in leg. Cum hæredes. ff. de Acquir. poss. & ibi notat & declarat Paul. de Castr. & alii DD. ad idem est text. in §. 1. ejusdem l. ibi: Nova possessione opus sit, & idem est in quolibet successore particulari, qui mediante contractu apprehendit possessionem; quia sua possessio erit nova, & non illa quæ erat penes tradentem: ita probat text. notabilis & unicus in suo casu secundum Bart. & DD. ibi: in leg. Si is qui pro emptore. §. Si quis bona fide. ff. de Usucap. ibi: Quia initium secunda possessionis vitiosum est, text. in leg. Qui fundum. §. Qui bona fid. ibi: Quia initium secunda possessionis. ff. Pro emptor. Dubium ergo est in casu hujus nostræ legis, an ista possessio quæ transit in successorem majoratus, sit illa quæ erat penes defunctum, an alia nova & distincta? In quo subtili articulo dico, quòd videtur quòd sit eadem possessio: Primò, ponderando illam legem, in quantum dicit se traspase: nam illud, se, est relativum substantiæ, & videtur referri ad possessionem defuncti, & non ad aliam; quia alia non est quæ transferri possit: ergo illamet possessio est quæ transfertur. Rursus & secundò pro ista parte pondero istam legem, in quantum dicit traspase: nam propriè transferri dicitur aliquid ens de uno ad alium, argumento text. in leg. Nemo plus juris. ff. de Regul. juris text. in leg. Traditio, in princ. supra, de acquirend. rer. domin. text. in leg. Si quis filium, §. 1. de Acquirend. hæred. text. in leg. Illud. §. fin. ff. de Contra tabul. text. in leg. Apud hostes, Cod. de Suis & legit. hæred. text. in leg. 3. Cod. de Jure deliberan. text. in leg. Cum antiquioribus, eodem tit. text. in leg. una. Cod. de His qui ante apert. tabul. ubi habetur, quòd quando fit transmissio, intelligitur de eadem hæreditate defuncti, & de eodem jure sibi competenti: ex quo dicebat Bald. in Authent. defuncto, Cod. ad Terrul. 2. col.

post princip. quod in casibus, in quibus aliquid transmittitur, idem transmittitur. Tertio facit, quia quando possessio acquiritur per heredem, vel successorem universalem vel particularem, mediante suo facto, & mediante vera & naturali apprehensione, prout quæbatur de jure communi, illa bene erat nova & distincta possessio; & ita procedunt & debent intelligi jura superius per me allegata: sed in casu hujus legis transfertur possessio ipso jure sine aliquo actu: ergo illam quæ erat penes defunctum; Et in expresso ita reperio quod tenet Bald. in *Rub. de causa posses. & propr. 2. column. in med. n. 11.* ubi expressè dicit, quod si mediante statuto transfertur possessio in heredem, illa est potius continuatio possessionis quam nova possessio: idem apertè tenet Bald. in *Authent. defuncto ad Tertulian. 2. column. num. 6.*

Sed his non obstantibus, ego teneo contrarium, imò quod possessio, quæ hodiè per istam legem transit in successorem majoratus, sit nova & realiter distincta possessio, & non illa quæ erat penes defunctum: Primo, quia considero quod ista nostra lex solum intendit disponere & vult, quod possessio quæretur & transeat in successorem majoratus sine aliquo actu apprehensivo, & in alio non se intromittit: Unde erit nova possessio, non verò illa quæ fit penes defunctum. Secundo pro hac mea sententia & conclusione considero valde subtiliter verba illius legis, in quantum dicit, quod in successorem majoratus transeat possessio, etiam si possessio rerum majoratus sit occupata per alium in vita possessoris majoratus, vel post ejus mortem, vel etiam si ipse possessor majoratus in vita traderit alteri possessionem earum: Si enim possessio erat ab alio tertio occupata in vita possessoris, præcedente voluntate & traditione ejus, vel non præcedente; ergo jam primus possessor majoratus amisit possessionem in ejus vita: Si amisit; ergo illa, quæ transit in successorem, non est illa quæ fit penes defunctum, cum fuerit amissa, sed erit nova & alia penitus distincta, (e) nec obstat prima consideratio quam feci ad istam l. in quantum dicit se: Quia respondeo, quod illud verbum debet referri ad ipsam

(e) Ita etiam affirmat Gregor. Lop. in *leg. 1. tit. 4. de Donat. part. 3. gloss. 1. post med. verb. Sed quid si iste Molin. lib. 3. de Primogenit. cap. 12. num. 22. Matienz. in leg. 8. tit. 7. lib. 5. Recopilat. gloss. 5. num. 7. Cassius in Epitome feudorum part. 6. charta 5. Tiraquell. in tract. de Mort. part. 5. declarat. 5. num. 1. Velazq. de Avend. hic, gloss. 6. num. 10.*

(f) Ex quo potest inferri, quod si lege vel statuto caveatur, quod ex novo dominio vel possessione quæsitæ solvatur certa pensio vel gabella regi vel alteri domino temporali, solvetur de ista possessione de novo per legem quæsitæ; non verò solvitur de eadem & antiqua possessione in successorem vel alium continuata.

possessionem quæ de novo transfertur ipso jure mediante ista lege, non verò ad primam antiquam possessionem. Non obstat etiam secundum fundamentum, in quantum dicit ista lex *traspase*. Quia respondeo, quod quando apertè constat in lege vel dispositione, quod agitur de transferenda aliqua hæreditate, vel transferenda aliqua re vel jure determinato, vel secundum subjectam materiam de alio non potest intelligi; tunc de illa re vel jure intelligitur; secus verò in nostro casu, ubi non constat quod loquatur de eadem antiqua vel prima possessione, imò repugnat regulis juris; quia tunc oportet intelligere nostram legem in nova & realiter distincta possessione; & ultra hoc, verba nostræ legis hoc significant, prout ponderavi: Et istud est quod teneo & sentio in hoc subtili articulo. (f)

Ulterius circa istam legem quæro: Si talis successor majoratus, in quem virtute hujus legis est translata possessio, perveniat in veram & actualem possessionem rerum, si statim desinat habere illam legalem & civilissimam possessionem, & acquirat veram & propriam possessionem acquisitam ex actu vero & naturali apprehensionis? Et breviter teneo quod sic: imò, quod magis est, dico, quod in omnibus casibus, in quibus quis acquisivit possessionem per clausulam constituti, vel per quemlibet alium actum fictum, si postea talis possessor perveniat in veram & actualem possessionem quæsitam per actum naturalem apprehensionis, statim cessat illa possessio quæsitæ per actum fictum, & acquirat novam possessionem quæsitam per actum verum & naturalem: ita singulariter tenet solus Franc. de Aret. in *leg. Quod meo, 2. col. prop. fin. num. 11. ff. de Acquirend. posses. licet contrarium videtur tenere Bald. in cap. 1. §. Si facta num. 5. si de feudo fuerit controversia inter dominum & agnatum vasalli. Pro qua sententia mea & Aretin. facit primò text. ille singularis in *leg. Qui habet. ff. de Tertul. ubi probatur, quod quando in aliquo actu concurrunt duplex causa, una naturalis & alia accidentalis, semper prævalet & est attendenda naturalis: & ad hoc illum text. dicit singularem & unicum Alberic. ibi,**

ibi, in princ. notat etiam & commendat Bart. Bald. & commun. alii DD. & notat & commendat Bald. ubi plura bona ex illo textu infert. in *leg. 1. Cod. de Curato. furio. 1. column. in princ. & notat & commendat Jas. in leg. Si arrogator. ff. de Adoption. num. 43. Secundo pro ista subtili conclusione facit bonus text. in *leg. Fundo legato. ff. ad l. Falcid. ubi dicitur, quod ille qui est factus dominus ex una causa, si superveniat alia causa, quæ habet originem vetustiore, statim desinit habere ex illa ex qua effectus erat dominus, & incipit habere ex vetustiore: & ad hoc notat ibi Paul. & Imol. & communiter DD. Bart. in *leg. 3. §. Ex plurib. 2. column. 5. oppos. & in 3. column. ff. de Acq. poss. melius & notabilius ibi Paul. de Castr. penultim. column. in princ. vers. Notandum, & post eum communiter Modern. Sed in nostro casu concurrunt causa legalis vel artificialis (hoc est, acquisitio possessionis mediante ista leg. vel per actum fictum inductum à lege civili) & concurrunt causa naturalis apprehensionis, quæ habet originem vetustiore, cum illa descendat à jure naturali: Ergo illa potius attendatur. Tertio facit text. in *leg. His verbis. ff. de Adopt. per quem tenet Bald. in leg. Non enim aliter, eodem tit. 1. lectur. 2. column. num. 4. quod ubi habemus veritatem non inquirimus fictionem. Quarto facit text. notabilis in *leg. Generaliter, in princ. ff. de Fidejuss. ubi, si in aliquo actu vel persona concurrunt plures qualitates vel obligationes ad eundem effectum tendentes, semper attenditur illa quæ potentior & principalior est, ad idem est text. ubi notant Paul. & DD. in *leg. Si reus. ff. de Duob. reis notat Bartol. in leg. 2. post princ. ff. de Verbor. oblig. text. in leg. Quarit. de statu homin. & ibi notat Bart. Bald. Ang. & communiter DD. text. in *Authent. itaque com. success. Quinto, text. notabilis in leg. Ex facto. ff. de Vulg. & pupil. ubi, si pater habet à Principe facultatem substituendi pupillariter filio suo muto, si postea talis filius filios legitimos habuerit, revocatur talis licentia, & substitutio; quia causa illa ficta & specialis substitutionis cessat, superveniente causa vera & naturali, in cujus defectum fiebat. Sexto, text. in *leg. Humanitatis. Cod. de Impuber. & aliis, vers. Ita tamen, ubi, si est facta substitutio exemplaris filio mente capto, expirat ipso jure adveniente sana mente. Septimò, text. in *leg. Cum res, Cod. de Contra emption. ubi probatur, quod quando in acquisitione possessionis concurrunt plures causæ vel tituli, quarum una est valida plena & perfecta, ex illa sola & non alia quæritur possessio: ergo sic dicamus in proposito, quod per veram &*********

naturalem apprehensionem rei majoratus cesset prima possessio legalis civilissima, vel quælibet alia quæsitæ per actum fictum.

Ex qua sententia & conclusione sic confirmata ego singulariter infero, quod licet hodiè per istam nostram legem successor majoratus habeat utramque possessionem civilem & naturalem etiam in absentia, ut supra dixi & conclusi; tamen illud erit verum, si adhuc talis successor non apprehendit veram & naturalem possessionem rerum per naturalem apprehensionem: si verò talis successor perveniat in veram & naturalem possessionem per actualem apprehensionem, & postea se absentet; tunc non retinebit in absentia possessionem naturalem, sed solam civilem; quia jam cessavit illa civilissima possessio. Item etiam, poterit amittere etiam civilem possessionem per longam absentiam, vel per eos modos per quos alius possessor amitteret. Nec obstat, quod ista lex nostra Tauri transtulit possessionem successoris majoratus, etiam in absentia: ergo etiam hodiè in absentia retineat; quia facilius jura nostra conservamus quam acquiramus de novo, ut in *leg. 1. §. Quod ait. ff. de Superf. & tenet Glos. notabilis ordinaria in leg. 1. in glos. 2. ff. de Acquir. posses. Ergo, &c. Quia respondeo, quod nostra lex inducit de novo in successore majoratus ex justa & necessaria causa; tamen, postquam successor apprehendit possessionem per actum naturalem, & se absentat, ipse perdit eam sua propria culpa, & lex non providet tali casu. Ex qua sententia & conclusione sic confirmata infero notabiliter, quod in casibus in quibus ipso jure, ex legis dispositione quis consequitur dominium, ut legatarius, fideicommissarius, donatarius causa mortis, vel similis, si postea verè & naturaliter apprehendat rem, vel sibi sit facta traditio, cessabit illud dominium legale & dativum, & consequetur verum & proprium dominium acquisitum per actum naturalem, & omnem effectum ejus.*

Item pro declaratione nostræ legis quæro, an ista lex & ejus dispositio habeat locum & procedat in quibuscumque bonis vinculis & subjectis restitutioni ratione alicujus contractus vel ultimæ voluntatis, scilicet in casibus in quibus gravamen afficeret rem, ut in eis transeat possessio ipso jure in successorem? Et teneo quod non, imò quod solum habeat locum & procedat nostra lex in rebus majoratus, qui sit constitutus cum licentia Principis: Et ratio vera & fundamentalis est, quia talia bona propriè dicuntur esse majoratus in nostro regno, ut in *leg. 41. cum 3. sequentib. supra, his l. Taur. alia verò bona, licet sint vinculata, non tamen dicuntur majoratus, cum in eis non interveniat prin-*

principis licentia. (g) Confirmatur ista sententia & conclusio: quia quando lex fundat se in aliqua qualitate, ante omnia debet constare de illa qualitate, & numquam habet locum in alio casu in quo non verificetur illa qualitas: text. est notabilis, & expressus in leg. *Prator ait.* §. *Hac autem actio*, versic. *Docereque.* ff. *Vibonor. raptor.* & ibi notat & commendat Alber. Angel. de Perus. & alii DD. antiqui, text. in leg. 1. §. *Habet itaque.* ff. *Si quis testam. liber esse juss. fuer.* text. in leg. 3. §. *Hoc autem interdicto*, versic. *Itaque.* ff. *de Itiner. actuque privat.* text. in leg. 1. §. *Ait prator.* ff. *Ne quid in flumine public.* sed ista nostra lex expressè loquitur & disponit in rebus majoratus: ergo in rebus illius qualitatibus tantum intelligatur, & non in aliis. Confirmatur etiam: quia secundum communem usum loquendi in nostro regno, illa bona tantum dicuntur esse majoratus, quando in eis concurrat voluntas & licentia Principis, & non alia bona cujuscumque generis vel qualitatibus sint: ergo nostra lex tantum de eis debeat intelligi, argumento text. in leg. *Librorum.* §. *Quod tamen Cassius.* ff. *de Leg. 3.* text. in leg. *Labeo*, vers. *Nec mirum.* ff. *de Supellect. legat.*

117 Item quaero, an ista lex & ejus dispositio procedat & habeat locum in primo successore majoratus, ut mortuo fundatore, transeat possessio in primum successorem ejus? Et videtur quod non, sed tantum in ulterioribus successoribus, postquam bona majoratus jam fuerunt incorporata & radicata in primo successore: Primò, quia considero, quod ista lex disponit, quod mortuo possessore majoratus, transferatur ipso jure possessio civilis & naturalis in sequentem in gradu, & sic apertè vult, quod illa bona habeant istam qualitatem majoratus apud defunctum possessorem, quae quidem qualitas, videtur cessare in primo fundatore & constituyente; unde hoc casu non videtur habere locum ejus dispositio. Secundò & principaliter, quia considero subtiliter verba hujus legis, in quantum dicit, quod mortuo possessore, possessio transeat in sequentem in gradu: ergo debet intelligi de sequenti proximo successore ipsius primi successoris gravati, non verò ipsius disponentis vel constituentis, argu-

(g) Hanc sententiam tenet etiam Gomez Arias in leg. 25. *Taur. num.* 62. Salazar de *Usu & consuetudin. capit. final.* & in dubium revocat Palac. Rub. in leg. 24. *Taur. num.* 82. Sed contrarium est receptius, ut latius videre poteris in leg. 40. *num.* 36. ibi: *Quodlibet gravamen vel vinculum, & videas ultra ibi allegatos, Mieres in tract. Majoratum 3. part. quest. 1. per totam Padill. in Rub. Cod. de Fideicommiss. num.* 9. Peralt. in leg. 3. §. *Qui fideicommissa num.* 138. ff. *de Hared. instituendis.* Gregor. Lop. leg. 32. *titul.* 9. Gloss. magna fol. 70. *column.* 4. versic. *Item advertend.* Azeved. in leg. 8. *titul.* 7. *lib.* 5. *Recop. num.* 1.

mento text. in leg. *Cum ita legatur.* §. *In fideicommissio.* ff. *de Legat. 2.* & eorum quae ibi notat Bart. & communiter DD. & in leg. *Peto.* §. *Fratre, eodem titul.* Tertio etiam facit, quia quando aliqua dispositio legis vel hominis fundatur in aliquo subjecto vel qualitate, prius & ante omnia debet praecedere, & verificari illa qualitas, & de ea constare, text. in leg. *Hoc jure.* ff. *de Verb. oblig.* text. in leg. *Ita stipulatus,* versic. 1. *eod. tit.* text. in leg. 4. ff. *de Fideicom. liber.* text. in leg. 1. §. *Pragantem.* ff. *de Ventre in possessio, mittend.* text. in leg. 1. §. *Hac verba.* ff. *Ne vis fiat ei,* text. in leg. *Divus Trajanus.* ff. *de Milit. testam.* text. in leg. *Tribunus eod. tit.* text. in leg. *Quidam.* ff. *de Jure codicil.* text. in leg. *Is qui Hares.* §. *Si quis dubitet de Acquir. hared.* text. in leg. *Si quis consortium,* C. *de Fabri. lib. 11.* & istam regulam & doctrinam tradit Bartol. & communiter Legistae in leg. *In illa stipulatione si Calendis.* ff. *de Verb. obligat.* tradit etiam Innocent. & communiter Canonistae in *capit. Super his, de accusat.* Ergo sequitur, quod nostra lex & ejus dispositio non habet locum in primo successore qui vocatur ad majoratum. Confirmatur etiam, quia in lege, statuto, privilegio, testamento, contractu, vel alia dispositione, principaliter verba sunt attendenda, & ab eis non est recedendum: text. est in leg. *Non aliter.* ff. *de Legat. 3.* text. in leg. *Ille aut ille.* §. *Cum in verbis,* eod. *tit.* text. in leg. *Quod constitutum.* ff. *de Milit. testam.* text. in leg. *Si servum.* §. *Prator ait* ff. *de Acquir. hared.* text. in leg. 1. §. *Si is qui navem.* ff. *de Exercitoria,* text. in leg. *Ad probationem,* Cod. *de Probat.* text. in leg. *Non distinguemus.* §. *de Officio.* ff. *de Arbitris,* text. in leg. *Labeo.* ff. *de Supelle. legat.* text. in *cap. Porro, de privil.* text. in *cap. Recepimus eod. tit.* text. in *cap. Consideramus, de election.* text. in *cap. fin. de Transact.* text. in *cap. 1. in fin. de Duobus fratribus à Capitaneo investitis, in usibus Feudor.* ibi: *Propter tenorem investiturae.* Ex quo dicit ibi Bald. & communiter DD. quod tenor concessionis feudi praefertur propriae naturae ipsius, in tantum, quod potius permittendum est quod actus pereat, quam à verbis legis recedatur, si rei vel negotio convenire non possunt.

Sed his non obstantibus, ego teneo contrariam

riam sententiam, imò quod ista legalis & civilissima possessio transeat in primum successorem vocatum & nominatum per disponentem ad ipsum majoratum. Primò, quia eadem ratio fundamentalis, qua lex ista est condita, & habet locum in quolibet successore, habet etiam locum in isto primo successore, ut bona majoratus magis conserventur, & sint unita, nec aliquo casu possint dissipari vel alienari ex defectu possessionis: & quando sola una ratio potest in lege considerari, illa habetur pro expressa, ut ex ea argui & inferri possit: Glossa est singularis in jure in leg. *Quamvis,* Cod. *de Fideicommiss. in glossa fin. in fin.* quam ibi notat & commendat Cin. Alb. Bald. Paul. Salyc. & communiter DD. Sed ista eadem ratio militat in nostro casu & quaestione, nec potest diversa considerari: Ergo habeat locum ejus dispositio. Confirmatur; quia quando constat de mente & ratione legis, illa est semper attendenda potius quam verba: text. est in leg. *Non dubium,* Cod. *de Legib.* text. in leg. *Scire leges cum l. sequent.* ff. *eod. tit.* text. in leg. *Scire oportet.* §. *Illud,* versic. *Sed & maxime.* ff. *de Exec. tutor.* text. in leg. 3. §. *Conditio.* ff. *de Adim. legat.* text. in leg. *penultim.* ff. *Ad. exhib.* text. in leg. 2. §. *Si mater.* ff. *ad Tertul.* text. in leg. *Divus.* §. *Item senatus.* ff. *de Falsis.* Secundò, quia quando lex, Princeps, vel testator verisimiliter idem disposuisset in casu omisso, quod in expresso, si de illo cogitasset vel esset interrogatus, uterque haberetur pro expresso: ita probat textus valde notabilis in leg. *Tale pactum,* §. *fin.* ff. *de Pactis,* & ibi Glos. ordinaria, & communiter DD. text. in leg. *Cum avus.* ff. *de Condit. & demonstr.* text. in leg. *Cum acutissimi,* Cod. *de Fideicommiss.* text. in leg. *Generaliter.* §. *Cum autem.* Cod. *de Instit. & substit.* text. in leg. *Scavola.* ff. *ad Trebel.* text. in leg. *Ex facto eod. titul.* text. in leg. *Filius familias.*

§. *Ut quis heredem.* ff. *de Legat. 1.* text. in l. 3. *Cod. de Inoffic. testam.* text. in leg. *Si unquam,* Cod. *de Revoc. donat.* Tertio facit, quia etiam bona majoratus dicuntur, quando sunt penes constituentem vel fundatorem: quia aut majoratus est irrevocabilis, ex eo quod est factus ex causa onerosa vel aliis; & negari non potest quod sit majoratus: aut est revocabilis, & tamen moritur fundator & disponent sine revocatione, & tunc eo ipso remanet confirmatus & dicitur majoratus: sed lex nostra *Tauri* loquitur & disponit hanc suam decisionem mortuo jam detentatore, & fundatore, & non alio tempore: ergo indistinctè habet locum nostra lex & ejus dispositio tam in primo successore quam in omnibus aliis ulterioribus: & ista est mea nova opinio in qua resideo. (h)

Ex quibus dictis clarissimè patet, quod in successorem majoratus transferatur utraque possessio tam civilis quam naturalis ipso jure per nostram legem, etiam si in vita defuncti vel post ejus mortem per alium tertium res majoratus sint occupatae: Unde apertè deducitur & inferitur, quod ille tertius, penes quem sunt res majoratus, nullo modo possidet, sed tantum habet nudam & simplicem detentionem: Unde non posset praescribere, licet aliquo casu vel tempore bona essent praescriptibilia: (i) Item etiam non posset lucrari fructus: Item etiam non habebit aliqua interdicta vel remedia possessoria, quae dantur & competunt possessoribus. Et finaliter nullum habebit effectum quod solet produci & causari à possessione, cum non possideat, sed tantum sit in nuda & simplici detentione: Quo casu necessariò quaerendum est, si talis tertius detentator negat vel recusat earum restitutionem ex causa vel sine causa, quae remedia competant successoribus majoratus pro earum reali restitutione?

Qui-

(h) Hanc eandem sententiam defendit Mieres in *tract. Majoratus 1. part. quest. 24. ex princ. fere per totam*, ubi quatuor fundamentis eam confirmat, praesertim per text. in leg. 7. *titul.* 4. *part.* 5. *juncta leg. Quoties,* Cod. *de Donationibus quae sub modo:* & summarie eam tenet in 3. *part. quest.* 8. *num.* 40. contrariam tamen defendit Molin. *lib.* 3. *de Primog. cap.* 19. *num.* 40. referens Costam. in *quest. de Patruo & nepote,* pag. 14. securè credens non transferri possessionem ista lege 45. in primum majoratus successorem. Velazq. tamen de *Avend. hic gloss.* 3. *num.* 2. *per gloss.* 3. *num.* 2. *per totum*, has opiniones hunc in modum conciliat, inquit, enim verò hanc nostram sententiam sequendam, veramque credendam quoties majoratus sit irrevocabilis, bonorumque possessio non translata, quod facillimè contingere poterit, ut ipse latius probat, quo casu possessio; de qua per legem nostram in ipsum successorem majoratus transivit, ut ergo, Mieresque ubi supra docet: quam conciliationem latius videre licebit per ipsum Velazq. ubi supra.

(i) Ut tenet Molin. *lib.* 3. *Hispan. primog. cap.* 12. *num.* 18. & quando bona alienari prohibita praescribi possint, vide per Matienz. per conclusiones docentem in leg. 8. *titul.* 6. *lib.* 5. *Recopil. gloss.* 5. à *num.* 11. *cum seq.*